

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/815/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113233577
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113233577.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa O., zastúpeného Z. proti odporcovi K., t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou S., o zaplatenie 50,70 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 14C/39/2014-24 zo dňa 26. júna 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u** je s tou úpravou, že odporca je povinný prisúdenú náhradu trov zaplatiť advokátovi navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur a náhradu trov konania vo výške 28,22 Eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 11,72 Eur a zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 Eur. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že medzi navrhovateľom a odporcom tým, že odporca nastúpil do dopravného prostriedku mestskej hromadnej dopravy a cestoval v ňom, bola konkludentným spôsobom, t. j. nevýslovne, uzatvorená zmluva o preprave osôb podľa § 760 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že odporca cestoval bez platného cestovného lístka, bol povinný podľa § 8 ods. 2, 6 zákona o doprave zaplatiť bežné cestovné v sume 0,70 Eur a postih vo výške najviac sto násobku cestovného, teda najviac v sume 70 Eur. Odporca uplatnil nárok na zaplatenie 50 Eur tohto postihu a nárok na zaplatenie bežného cestovného v sume 0,70 Eur a vzhľadom na to, že odporca si svoju povinnosť, vyplývajúcu zo zákona, nesplnil, súd návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a ustanovenia § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania, tak aby boli primerané výške uplatnenej pohľadávky. Zohľadnil zaplatený súdny poplatok za podaný návrh v sume 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie veci a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - návrh na začatie konania v sume 58,58 Eur, ktoré v konaní navrhovateľovi vznikli. Okresný súd na rozhodovanie o trovách konania aplikoval aj ustanovenie § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. V konaní ide o drobný spor, preto znížil priznanú náhradu trov konania na sumu zodpovedajúcu zaplatenému súdному poplatku a účelným trovám právneho zastúpenia, ktoré zodpovedajú ich 20 percentám, teda vo výške 11,72 Eur. Celková náhrada trov konania navrhovateľa tak predstavuje sumu 28,22 Eur, ktorá sa rovná približnej polovici uplatnenej pohľadávky. Ak by súd neznižil náhradu trov konania navrhovateľa, tieto trovy by prevyšovali samotnú pohľadávku o takmer polovicu. Sú pri tomto rozhodnutí vzal do úvahy skutočnosť, známou mu z jeho rozhodovacej činnosti, a to, že navrhovateľ si hromadne uplatňuje svoje právo, ktorého sa v tomto konaní domáha prostredníctvom právneho zástupcu, ktorého návrhy na začatie konania sú takmer identické. Navrhovateľ je opakovane navrhovateľom v skutkovo veľmi podobných konaniach. Ide o pomerne vysoký počet týchto konaní vedených na

Okresnom súde Trenčín. V čase rozhodnutia súdu predstavoval tento počet približne 200 neskončených konaní. Návrh na začatie konania je v týchto konaniach obdobný. Líšia sa len v osobe odporcu a okolnostiach porušenia právnej povinnosti odporcu. Z veľkej časti je odôvodnenie návrhu navyše úplne totožné. Preto súd nepovažuje za spravodlivé, aby bola navrhovateľovi priznaná plná odmena za úkony právnych služieb v tomto konaní v rámci rozhodnutia o náhrade trov konania. Berúc do úvahy tieto skutočnosti, súd v záujme dodržania zásady uvedenej v § 2 Základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorej vyjadrením je aj § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, znížil trovy konania navrhovateľa, na nahradenie ktorých odporcu zaviazal vo výroku tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže v danom prípade došlo k nesprávnej aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatnených v návrhu na začatie konania. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa ust. § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7Co/32/2009 a sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj dôvodovú správu k novele Občianskeho súdneho poriadku a zákon č. 384/2008 Z. z., účinný od 15.10.2008. Mal za to, že v rámci rozhodovacej činnosti súdu v zmysle ustálenej súdnej praxe je aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. primeraná len v situácii, kedy suma náhrady trov konania viacnásobne prevyšuje sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však v danej veci splnené nie je. Nakoľko uplatňované trovy konania neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny a okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená minimálna sadzba, prvostupňový súd nesprávne v rozhodnutí aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Vychádzajúc z uvedeného zároveň vyjadril názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho plynie záver, že účastníkom konania bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukázal na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, v dôsledku čoho nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Okrem uvedeného samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že „neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy“. Na podporu svojej argumentácie na záver spomenul uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/271/2009, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov i) trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporcu zaviazal povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 Eur. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Výrok, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 50,70 Eur, nebol odvolaním napadnutý, a preto nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V preskúmvanej veci jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ mal vo veci plný úspech, keď jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené. V takomto zmysle bolo aj vydané napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania moderačné právo umožňuje súdu, aby inak úspešnému účastníkovi celkom, alebo čiastočne náhradu trov proti neúspešnému účastníkovi nepriznal.

Úspešnému účastníkovi nemusí súd výnimočne priznať náhradu trov konania celkom, alebo sčasti, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.). Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať podľa doterajšej súdnej praxe na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov a je treba si všímať aj okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať aj na postoj účastníkov konania.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. (účinné od 15.10.2008) umožňuje v prípadoch, ak sú trovy konania v drobných sporoch podľa § 200ea O.s.p. neprimerané voči pohľadávke, tieto nepriznať, alebo znížiť. Podľa dôvodovej správy k uvedenému ustanoveniu pôjde o tie prípady, ak trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako je suma pohľadávky, ktorá je predmetom sporu.

Je nepochybné, že aj predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p. Neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ návrhom na začatie konania uplatňoval zaplatenie 50,70 Eur a zároveň sa domáhal, aby bolo uložené odporcovi nahradiť trovy navrhovateľa vo výške 104,38 Eur, ktoré mu vznikli za zaplatený súdny poplatok (16,50 Eur) a za právne zastúpenie za 3 úkony právnej služby vo výške 87,88 Eur, a to po 16,60 Eur + 3 x režijný paušál po 7,81 Eur + DPH. Súd prvého stupňa správne uviedol, že navrhovateľove účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v konaní predstavovali len za 2 úkony právnej pomoci (príprava, prevzatie veci a podanie žaloby na súd) v sume spolu 58,58 Eur.

Aj keď boli v danom prípade naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že sú v danej veci dôvody pre aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p., ktorý súdu umožňuje sčasti alebo celkom trovy neprimerané voči pohľadávke znížiť, alebo nepriznať. Obdobne ako v Nariadení EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovujú európske konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uvedené zákonné ustanovenie sleduje zníženie neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v bagateľných veciach neprimerané. Ide spravidla o právne veci s nízkou hodnotou sporu. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci, vzhľadom na ich množstvo, zaujímavé.

V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu sú tak splnené zákonné predpoklady na uplatnenie moderačného práva súdu podľa § 150 ods. 2 O.s.p., a teda je opodstatnené náhradu trov konania z dôvodu ich neprimeranosti k pohľadávke znížiť.

Okresný súd dôvodne navrhovateľovi priznal zníženú náhradu trov konania v celkovej výške 28,22 Eur. Takúto výšku náhrady trov konania možno považovať vzhľadom na súdom priznanú pohľadávku v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. za primeranú.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil s tou úpravou, že odporca je povinný prisúdenú náhradu trov zaplatiť advokátovi navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.